

Negatur consequentia quicquid sit sicut nec illuminatio est actio predicamentalis. Si dicatur omnis actio est eiusdem speciei cum suo termino sed calefactio terminatur ad qualitatem ergo etiam calefactio non est actio predicamentalis. Negatur maior.

Ad quartum dubium dicitur quod corporeum subiective recipit aliquid a spiritu quia in celo recipit motus ab angelo. Et ita est possibile econverso virtute intellectus agentis loquendo de actione spirituali et non phisicali fantasinata. ergo instrumenta liter agunt sed intellectus agens principaliter. *San. Tho. de veri. q. x. ar. vi. ad septimum. et prima parte q. lxxiii. ar. vi. ad secundum. Alij dicunt quod fantasina se habet ut materia. Sanc. Tho. prima parte. q.*

Ad quintum dubium dicit *San. Tho. i. parte. q. lxxix. ar. iiii. ad finem. q. q. tu est ex parte intellectus agentis semper intelligimus. Quod autem in uno tempore intelligamus actu hoc quidam attribuunt voluntati. sed hoc non sufficit quia omnis voluntas presupponit actum intellectus. Alij attribuunt celo. Contra illud non est nisi causa rationis et vltis. Dicunt quod melius est illam scire quam nichil. Alij puenit ex alia occasione. Secundo dicitur quod intellectus agens continet formas intelligibiles sicut lumen visibilia propter hoc tamen non est infinite virtutis.*

Quia hec queruntur. v. Primo/an in intellectu sit memoria. Secundo/an necesse sit intelligere converti ad fantasinata. Tertio/an quidditas rei materialis sit obiectum intellectus. Quarto/an intellectus non cognoscat singularia. Quinto/an cognoscat substantias separatas.

Ad primum sic proceditur videtur quod in intellectu non sit memoria quia supra dictum est quod memoria est potentia sensitiva interior ergo non est intellectus. Sed contra arguitur ex philo. quia habet scientie est in intellectu et per illum possumus rememorari.

Respondeo dicendum quod hic sunt duo dubia. Primum est de questione. Secundum est utrum memoria distinguatur ab intellectu. Quantum ad primum autem dicitur quod in parte sensitiva reseruantur species sed hoc putat impossibile esse in intellectu unde dicitur quod cessante actu intellectus cessat species ut dicitur *S. Tho. i. parte. q. lxxix. ar. vi. et q. lxxix. ar. v. Sed contra species intelligibilis que est in intellectu non habet contrarium nec subiectum suum est corruptibile. ergo nec ipsa species quia accidens non corrumpitur nisi duobus modis scilicet per suum contrarium et ad corruptionem subiecti. Dicendum ergo quod intellectus possibilis potest conservare species quas prius acquisivit et memoria et talis memoria non distinguitur realiter ab intellectu per *S. Tho. de veri. q. x. ar. tertio. Primum patet quia omne quod recipitur in aliquo recipitur ad modum recipientis sed intellectus est incorruptibilis. ergo et illud quod recipitur in eo. Secundo patet quia quando potentia per se respicit aliquod obiectum tunc non diversificatur secundum diversitatem particularium differentiarum contentarum sub illo obiecto sicut visus non diversificatur per album et nigrum sed intellectus respicit ad rationem entis et ideo nichil est quod possit diversificare intellectum quod autem opinio avicenne sit contra philosophum patet quia philosophus dicit quod intellectus aliquando potest operari per seipsum. hoc autem non est verum nisi pro quanto species intelligibiles manent in eo. Unde tres sunt status intellectus. Primus est sicut ante addiscere quando**

scilicet est in pura potentia. Secundus quando est in potentia ad actum secundum id est ad operari. Tertius quando actu intelligit. Notandum quod memoria dupliciter capitur. Primo secundum quod eius est apprehendere preteritum sub ratione preteriti ex parte obiecti. Et tunc memoria non est in parte intellectus sed sensitiva tantum que est apprehensiva singularium qualia sunt preterita. Alio modo capitur pro omni thesauro spirituum et sic capitur hic. Si queratur quomodo intellectus possibilis dicitur fieri singula a philosopho. Dicendum quod sit singula per assimilationem recipiendo speciem que est similitudo rei et hec species se habet ad intellectum ut actus ad potentiam que faciunt unum.

Contra hec arguitur intellectus sit in actu per speciem intelligibilem ergo si species intelligibilis semper manet in intellectu sequitur quod homo semper actu intelligit. Item non est eadem potentia que bene conservat et bene recipit ut supra dictum est sed intellectus bene recipit ergo non conservat. Forte dicitur quod maior est vera in materialibus in quibus sicca bene conservant. Contra sequeretur quod senes haberent meliorem memoriam quam viri quia sunt magis sicci.

Secundo species intelligibilis est ipsa intellectio sed intellectio non semper servatur in ipso intellectu. ergo nec ipsa species. Maior patet quia alias in eodem intellectu essent due similitudines eiusdem rei scilicet ipsa species et actus intelligendi. Sed hoc est impossibile quia vel sunt eiusdem rationis vel non. Si secundum queritur que earum est perfectior. Et quicquid dicatur oportet perfectiorem continere imperfectiorem virtualiter. et sic non sunt simul sicut nec calor in summo et tepiditas.

Tertio arguitur ad idem actus intelligendi non requiritur nisi ad faciendum obiectum esse presens intellectui et per hoc dicimus intelligere. Sed per speciem intelligibilem obiectum est presens intellectui ergo per solam speciem intelligimus. Item quero quid requiritur ad veram intellectionem vel ad conceptum. Si dicas oportet quod sit similitudo rei et quod sit in intellectu. hoc totum convenit speciei unde per ipsam obiectum est presens ergo per ipsam intelligimus.

Quarto vel species distincta ab intellectione ponitur in intellectu ad eliciendum actum intellectus. vel propter aliud. Non primum quia actus intellectus sepe elicitur ab habitu ut patet de habitu scientie. ergo non elicitur a specie intelligibili. Item species non est causa intellectionis quia causa equivoce semper est nobilior effectu. Species autem non est nobilior intellectione. igitur. et c.

Quinto aristoteles non ponit in anima nisi tria scilicet passionem habitum et actum inquirendo quid sit virtus sed species non est passio nec habitus ergo est actus. Forte dicitur quod est habitus quia est qualitas de difficili mobilis unde multi dicunt quod habitus scientie aliquando capitur pro collectione specierum.

Contra habitus scientie habet contrarium non autem species quia propter hoc dictum est supra quod species est incorruptibilis. Item scientia est effectus demonstrationis non autem species intelligibilis. Nam aliquis habet speciem de homine qui tamen non habet scientiam de eo et similiter de albedine. Item habitus scientie causatur ex actu sed species intelligibilis non datur ex actu. sed species intelligibilis non est habitus.

Sexto illud quod primo recipitur in potentia cognoscitiva est cognitio sed species intelligibilis est huiusmodi igitur. Maior patet. Nam ex eo dicitur *x. li.*